

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Voto Et Voti Redemptione. Titvlvs XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Alexander IV. Fratribus predicatoribus & mi-

noribus.

Non solum a: & infra. Licet zelum animarum habentes eas lucrari Domino sollicitè cupiatis, quia tamen decet & expedit, ut conscientia puritatis non deficit judicium rationis, ne unde spiritualis profectus queratur, salutis dispendium subsequatur: vobis de fratribus nostrorum consilio in virtute obedientie, & sub pena excommunicationis auctoritate presentium districtus inhibemus, ne ante annum probationis clausum (qui est maximè in subfidiis fragilitatis humanae regulariter institutus) quenquam ad professionem vestri ordinis, seu renunciationem in seculo faciendam recipere, nec institutum intra hujusmodi annum aliquatenus impediare, quo minus intra ipsum ad aliam religionem, quam maluerit, transeat: vel (nisi major tamen quatuordecim anni existens, profectus sit tacite, vel expresse: aut evidenter confit illam vitam voluisse mutare: quod tamen non profumitur, nisi clara probatione, vel competentibus indicis ostendatur) omnino ad seculum redeat, sicut de sua voluntate processerit, profumatus. Quod si forte contra hanc nostram prohibitionem, quenquam recipere profumur, decernimus eum (qui taliter receptus fuerit) nullatenus vestro esse ordinis aliquid, vosque a receptione quorumlibet ad professionem ejusdem ordinis fore ipso facto suspenso, & insuper peccata subiciendo, que fratribus ipsius ordinis pro culpis infligi gravioribus consuevit.

CAP. III.

Decretalis, non solum extenditur ad omnes mendicantes: in aliis vero profecto expressa religione, cui sit: tacita autem generaliter obligat intra annum b. d. secundum Zen.

Bonifacius VIII.

Constitutionem b. Innocentianam, que prohibet conversionem professionem recipi ante annum probationis clausam, piz memoriz Alexander Papa IV. predecessor noster ad fratrum predicatorum & minorum ordines duxaxat declaravit extendit. Vnde nos par similitudine rationis induiti, declarationem eandem ad aliorum mendicantium ordines prorogamus. In aliis autem religiosis professis expresse vel tacite fieri potest licite intra annum. Sed expresse emissa (etiam seculari habitu non mutato) illi religione & praece obligat, quame profectis est profetus. Tacite vero facta intra probationem annum per susceptionem habitus (qui profectibus tantum datur) non illi specialiter, cuius habitus est suscepitus, sed generaliter religioni alicui recipientem obligat, si statim apta sit: si scions & voluntarius ac triduo perseveret.

CAP. IV.

Beneficium ingredienti religionem intra annum probationis (excepto casu b. expresso) non est alteri conferendum: interim tamen debet per aliun beneficium defervi, assignata eidem sub congrua portione, unde vivere possit. b. d. Ioan. de Fan.

Idem Parisiensis episcopus.

Beneficium d. illius, qui religionem ingreditur, non est intra probationem annum alicui conferendum: nisi ad id ipsius accedit assensus, & aut confit, quod vitam voluerit absoluere mutare, vel professionem expresse fecerit, seu scienter habitum repperit professorum. Sed interim eidem beneficium per aliun defervi debet, assignata sub congrua de ipsius proventibus portione.

a. Vid. amissum quod sancivit novissime Concil. Trident. circa professionem emitendam, sess. 25. tit. deregul. & monastibus, cap. 13.
b. Hic quoque tenendum quod sancivit Concil. Trident. sess. 25. de regul. & monastibus, cap. 15. c. Vid. l. precibus. Cod. de impi. & ali. substitu. d. Vid. Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 1. e. ali. Confessus.

CAP. V.

Secundum votum solleme religionis, derogat priori simplici. h. d.

Ioan. de Fan.

Idem.

Qui a post votum à se de certa religione intranda est missum, religionem aliam etiam laxiore ingreditur & profitetur in ipsa, potest (voto non obstante priori, cui tanquam simplici, per secundum solleme no[n]ficitur derogatum) manere licite in eadem. Pro voto tamen non completo, erit eidem penitentia imponenda.

CAP. VI.

Vacante monasterio conventus novum recipit Monachum, & communiter ad Abbatem, & eos spectat: si ad Abbatem solleme secus. h. d. Dominicus.

Idem.

Si ad solum Abbatem pertinet creatio Monachorum. eo defunctio nequirit novus Monachus à conventu creari. Alias poterit, si eorum creatio spectat insimul ad utrumque.

DE VOTO ET VOTI REDEMPTIONE.

TITVLVS XV.

CAP. I.

Votum solleme agnum per susceptionem sacri ordinis, vel per professionem fidam alicui de religiosis per fidem Apostolicam approbat, dirimit matrimonium, post contractum: alias solleme impedit, & non dirimit. h. d. secundum Zen.

Bonifacius VIII. Bissex. Episcopa.

Quod b. votum debet dici solleme, ac ad dirimentum matrimonium efficax, nos confulerit: voluit. Nos igitur attendentes, quod voti sollemitatis ex sola constitutione ecclesie est inventa: matrimonii vero vinculum ab ipso ecclesie capite retum omnium conditore, ipsum in paradiſo, & in statu innocentiae instituente, unionem & indissolubilitatem accepimus. Praefatis declarandum duximus oraculo sancti, illud: solum votum debere dici solleme, quantum ad post contractum matrimonium dirimentum, quod solennitatum fuerit, per susceptionem sacri ordinis. Aut per professionem expressam vel tacitam factam alicui, de religiosis per fidem Apostolicam approbat. Reliqua vero vota, eti quaque matrimonium impediunt, contrahendum, & quanto manifestius sunt emissa, tanto propter plurimum scandalum, & exemplum durior ponitentia transgressoribus debeantur: non tamen recindere possunt matrimonia post contracta.

DE STATV REGVLARIVM.

TITVLVS XVI.

CAP. I.

Moniales tacite vel expresse professa, clausuras monasterii exire non possunt, nec alii ad illos intrare: nisi causa legitima & superiori licentia interveniat. b. d.

Bonifacius VIII.

Dericuloso & detestabili quarundam monialium statui (qua honestatis laxatis habens, & monachali molesta sexusque verecundia impudenter abjectis, extra sua monasteria, nonnunquam

a. Vid. B. Thom. 2. q. 88. art. 3. & q. 159. art. 4. & 5. b. Vid. B. Thom. & ibidem Cajetanus 2. q. 88. art. 5. c. Inquit. quid moniales corrumperuntur: & an talibus ac illis, qui publice volunt, fit dandum corpus Christi? gl. 1. de filia. 27. qu. 1. vid. doc. 114. si quod non dicimus rapere. C. de Episc. & cler. Fan.

ffff 5